

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2700/2021
03.03.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Иване Рађеновић, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиле-противтужене АА из ..., чији је пуномоћник Даница Аврамовић адвокат из ..., против тужених-противтужилаца ББ из ..., чији је пуномоћник Весна Јовановић, адвокат из ... и ВВ из ..., ради утврђења права својине по тужби и противтужби, одлучујући о ревизији тужене-противтужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7574/20 од 21.01.2021. године, у седници одржаној 03.03.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене-противтужиле ББ из ..., изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7574/20 од 21.01.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена, ревизија тужене-противтужиле ББ из ..., изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7574/20 од 21.01.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лазаревцу П 168/19 од 27.10.2020. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле и утврђено да је тужила постала власник на делу кп. бр. .. Ограде- њива, дела кп. бр. .. Ограде и на делу кп бр. .. Ограде-пашњак, у мерама и границама ближе одређеним у изреци ове пресуде, све уписане у лист непокретности број .. КО ..., по основу одржаја и наслеђа иза смрти супруга сада пок. ГГ, као и власник стамбених и помоћних објеката ближе описаним у овом ставу изреке, а изграђеним на кп .. КО ... и .. КО ... и на припатцима овчарнику, описаним у овом ставу изреке по основу наслеђа и стицања у браку, а што су тужени дужни да признају и да трпе да тужила без њиховог присуства и пристанка упише своје право својине у јавним књигама. Ставом другим изреке, делимично је усвојен противтужбени захтев ББ и утврђено да је стекла право својине по основу одржаја на делу катастарске пацеле број .. КО ..., у мерама и границама ближе одређеним у изреци ове пресуде, а што су АА и ВВ, дужни да признају и да трпе да она без њиховог присуства и пристанка упише своје право својине у јавним књигама. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован противтужбени захтев преко досуђеног а до траженог да се утврди да је ББ по основу наслеђа постала власник са реалним уделом од

600/4609 на кп . бр. .. КО ... у мерама и границама ближе одређеним у изреци ове пресуде. Ставом четвртим изреке, делимично је усвојен противтужбени захтев ВВ и утврђено да је стекла право својине по основу наслеђа и одржаја са реалним уделом од 1579/8983 на делу кп. бр. .. КО ..., као и да је власник са реалним уделом од 1421/3145 на делу кп бр. .. КО ..., све у мерама и границама ближе одређеним у изреци ове пресуде, а што су тужиља АА и тужени ВВ, дужни да признају и да трпе да она без њиховог присуства и пристанка упише своје право својине у јавним књигама. Ставом петим изреке, одбијен је као неоснован противтужбени захтев преко досуђеног, а до траженог да се утврди да је ББ по основу наслеђа постала власник са реалним уделом од 2000/8939 на кп. бр. .. КО ... и реалним уделом од 1600/3073 на кп. бр. .. КО ... . Ставом шестим изреке, одбијен је као неоснован противтужбени захтев ББ, којим је тражила да се утврди да је по основу стицања у заједници њених сад пок. родитеља, браће и снахе по основу наслеђа постала власник са уделом од $\frac{1}{4}$ на објектима ближе описаним у овом ставу изреке и изграђеним на кп. бр. .. КО ... и .. КО ... . Ставом седмим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 7574/20 од 21.01.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене ББ и потврђена пресуда Основног суда у Лазаревцу П 168/19 од 27.10.2020. године у делу става првог изреке, којим је утврђено да је тужиља стекла право својине на делу катастарске пацеле број ..., на делу кп. бр. .. и на делу кп. бр. .. у мерама ближе одређеним у изреци ове пресуде, све уписане у лист непокретности број .. КО ..., по основу одржаја и наслеђа иза смрти супруга сада пок. ГГ, као и власник стамбених и помоћних објеката ближе описаним у овом ставу изреке а изграђеним на кп .. КО ... и .. КО ... и на припатцима овчарнику, а што су тужени дужни да признају и да трпе да тужиља без њиховог присуства и пристанка упише своје право својине у јавним књигама, делу става трећег изреке којим је одбијен је као неоснован противтужбени захтев преко досуђеног ставом другим првостепене пресуде, а до траженог да се утврди да је ББ по основу наслеђа постала власник са реалним уделом од 600/4609 на кп. бр. .. КО ... у мерама и границама ближе одређеним у изреци ове пресуде, у ставовима петом, шестом и седмом изреке. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у преосталом делу става првог изреке, тако што је одбијен тужбени захтев тужиље којим је тражила да се утврди да је постала власник на делу кп. бр. ...- Ограде, уписане у лн. бр. .. КО ..., у површини од 0.05,00 ха и да се обавезу тужени да признају и да трпе да тужиља без њиховог присуства и пристанка упише своје право својине у јавним књигама. Ставом трећим изреке, преиначена је првостепена пресуда у преосталом делу става трећег изреке, тако што је усвојен противтужбени захтев ББ и утврђено да је она постала власник на земљишту уз зграду –објекат бр. ..., у површини од 0.05,00 ха на кп. бр. ...- Ограде уписане у лн бр. .. КО ... . Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев тужене ББ за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужена-противтужиља ББ је благовремено изјавила ревизију, побијајући је у ставу првом изреке (усвајајућем делу одлуке о тужбеном захтеву и у одбијајућем делу одлуке о противтужбеном захтеву) због погрешне примене материјалног права с`тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном на основу члана 404. ЗПП.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/ 11 ... 55/14), прописано је да ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се

побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/ 11 ... 55/14) Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. ЗПП. О тужбеном захтеву и противтужбеном захтеву за утврђење права својине по основу одржаја и наслеђа, одлучено је уз примену материјалног права које не одступа од праксе изражене у одлукама Врховног касационог суда у којима је одлучивано о захтевима са чињеничним стањем као у овој правној ствари. Осим тога, тужена-противтужиља уз ревизију не прилаже судске одлуке у којима је о истом чињенично-правном питању одлучено на другачији начин. Из наведеног разлога одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба ради утврђења права својине на непокретностима поднета је 14.10.2013. године и није опредељена вредност предмета спора. Судска такса на првостепену пресуду је одређена у износу од 1.900,00 динара што одговара вредности предмета спора од 10.000,00 динара. Противтужба је поднета 10.12.2013. године, а није опредељена вредност предмета спора.

Одредбом члана 403. став 3. тачка 2. ЗПП, прописано је да је ревизија увек дозвољена ако је другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака.

Смисао правила о дозвољености ревизије код преиначења у смислу наведеног члана је да је извршено преиначење на штету ревидента односно да је ревизију изјавила странка којој је због преиначења право ускраћено или смањено. У овом случају одлука је преиначена у корист ревидетна – тужене-противтужиље, те јој право није ни ускраћено ни смањено, па из тог разлога ревизија на основу члана 403. ства 2. Закона о парничном поступку, није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Како је тужена-противтужиља изјавила ревизију против дела другостепене пресуде којим је усвојен тужбени захтев и одбијен противтужбени захтев, чија вредност и по тужбеном и по противтужбеном захтеву очигледно не прелази 40.000 евра према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић